

CANTOS DE NADAL

No tempo de Nadal xúntase a doutrina relixiosa coa tradición oral, dando lugar á aparición dunhas cantigas pagano-relixiosas cunhas estruturas características propias que chegaron ata os nosos días co nome de “Cantos de Nadal”.

Destacan tres tipos de cantares: os de Noiteboa, os de Aninovo e os de Reis.

Os encargados da súa interpretación eran, habitualmente, os homes; aínda que en algunhas zonas cantaban homes e mulleres xuntos.

Interpretábanse en dous grupos, bandos ou cuadrillas que se colocaban en forma semicircular, unha fronte á outra, para poder escoitarse mellor. A cada grupo correspondíalle cantar unha estrofa.

A estrutura destes cantares é a mesma para todos os tipos. Consta de tres partes:

O permiso, licenza ou presentación (petición de permiso para cantar)

O canto ou historia (romance narrativo)

A petición do aguinaldo que estaba formado, principalmente, por comida: ovos, touciño, chourizos, biscoitos, viño, etc., e nalgúns casos tamén cartos.

“REICES VELLOS DE XANCEDA”

De lejos venimos
los que aquí llegamos
se nos dan licencia
os reices cantamos.
Y si no la dan
señor cantaremos
con buenas palabras
encomenzaremos.

É descortesía
é desobediencia
a puerta de un hombre
cantar sin licencia.
Cantade muchachos
que es preciso andare
y antes de las doce
a Belén llegare.

A Belén camina
la Virgen María
San José llevaba
en su compañía.

Componentes da Asociación
Donaire cantando un Canto
de Reis.

Como quier que yo vaia
en su compañía
está la noche oscura
perderán la guía.
Compañía santa
digna de adorare
antes de las doce
a Belén llegare.
Esta estrella nueva
que nos ilumina
contempla sus tierras
con grande alegría.

Denos aguinaldo
si no-lo han de dar
que somos de lejos
queremos marchar.

Déanos aguinaldo
aunque sea pouco
touciño e medio
e a mitá de outro.

Tamén poderíamos incluír unhas últimas estrofas de agradecemento ou desdén aos donos da casa, aínda que non sempre se facía. Estas coplas de loubanza ou sarcásticas facían alusión ao citado aguinaldo (contía, valía e abundancia).

Cantámoslle os reises
Guedellos de cabra;
Cantámoslle os reises
e non nos deches nada.

